

INTEGRACIÓ DELS MEMBRES NO ADSCRITS EN EL GRUP MIXT

Consulta

Poden els membres no adscrits integrar-se en el grup mixt municipal?

Fonaments de dret

En relació amb esta qüestió hem de manifestar que si bé res regulen respecte d'això els articles 73 de la LRBRL, i 23 a 29 del Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel que s'aprova el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les entitats locals la solució ve imposada per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, esdevenint representativa la Sentència de 15 de setembre de 1995 la qual va manifestar que *"constituïx matèria pròpia dels Reglaments propis de cada corporació la regulació de la formació dels grups polítics i la incorporació a ells dels Regidors del ple, ... la constitució del Grup Mixt, com a Grup Polític en el Ple de la corporació, no pot ser aprovat com a acte singular del Ple, per quan la dita decisió afecta la corporació en el seu propi ser i a l'essència de la seua organització i funcionament en forma tal que no pot ser deixada a la voluntat ordenada d'un acte singular De l'Ens sinó a la voluntat ordenant d'una norma d'organització, sense perjuí que la norma provinga del mateix Ajuntament en Ple que l'ha d'acatar"*.

A la vista d'allò que s'ha exposat queda patent la necessitat que per cada corporació preveja en el seu Reglament Orgànic Municipal l'existència de Grup Mixt quan esta siga la seua voluntat. No obstant això pareix que l'actual configuració del grup mixt municipal previst en els respectius Reglaments Orgànics municipals no podria englobar als membres no adscrits, membres que destaquen per la no adscripció a un grup polític municipal.

En conclusió, els regidors que han comunicat la seua voluntat de causar baixa en un grup municipal, encaixarien en la figura del "regidor no adscrit", per tant tals regidors dissidents del seu grup municipal no podrien integrar-se, ni encara que ho regulara el ROM de la corporació en el grup mixt, atés que són membres que funcionen aïlladament.

JURISPRUDÈNCIA:

- Sentència del TSJ de Madrid, Sala Contenciosa administratiu, Secció 9, de 29 de desembre del 2007, recurs 543/2007.

- Sentència del TSJ de Madrid, Sala Contenciosa Administrativa, Secció 9a, Sentència de 29 Nov. 2007, rec.485/2007.

**Tribunal Superior de Justicia de Madrid, Sala Contenciosa Administrativa,
Secció 9a, Sentència de 28 Des. 2007, rec.543/2007**

Resum:

DRETS FONAMENTALS I LLIBERTATS PÚBLIQUES. Dret a la participació política i a l'accés a càrrecs i funcions públiques. ADMINISTRACIÓ LOCAL. Grups polítics. Composició. Impossibilitat de pertinença al grup polític mixt dels Regidors en situació de no adscrits. Inexistència de vulneració del dret fonamental al romandre els seus drets d'assistència a les comissions Informatives intactes.

En la Vila de Madrid, a vint-i-huit de desembre dos mil set

T.S.J.MADRID AMB/AD SEC.9

MADRID

SENTÈNCIA: 01672/2007

SENTÈNCIA No 1672

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE MADRID

SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA

SECCIÓ NOVENA

Il·lms. Srs.

President:

D. Ramón Verón Olarte

Magistrats:

Dóna. Ángeles Huet Sande

D. Juan Miguel Massigoge Benegiu

D. José Luis Quesada Varea

SRA. Berta Santillán Pedrosa

SRA. Margarita Cases pairals Pita

D. Juan Ignacio González Escribano

Vist per la Secció Novena de la Sala Contenciosa Administrativa d'este Tribunal Superior de Justicia, constituïda pels Srs. Expressats al marge, el present recurs

d'apel·lació, rotllo número 543/07, contra la Sentència dictada en el procés contenciós administratiu tramitat pel procediment especial per a la protecció dels drets fonamentals nombre 6/2006 del Jutjat Contenciós Administratiu nombre 13 de Madrid, en el que són parts, com a apel·lants, D. Luis Alberto i D. Juan Manuel , representats pel procurador D. Luis José García Barrenechea i dirigits pel lletrat D. Ángel Galindo Álvarez, i, com a apel·lats, l'Ajuntament de Majadahonda, representat pel procurador D. David García Riquelme i dirigit pel lletrat D. Juan Gil Plana, i el Ministeri Fiscal.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- En el procés de referència, el dia 3 de maig del 2007 es va dictar Sentència la part dispositiva del qual diu: «que he de desestimar i desestime el recurs especial interposat pel procurador dels tribunals Sr. García Barrenechea, en nom i representació de D. Luis Alberto i D. Juan Manuel , contra la convocatòria i la celebració de la Comissió Informativa de Comunicació i Informació celebrada l'11 de desembre del 2006, de l'EXCM. AJUNTAMENT DE MAJADAHONDA, a la que li ls va convocar amb veu però sense vot, per vulneració dels drets fonamentals a accedir en condicions d'igualtat als càrrecs públics i a participar en els assumptes públics reconeguts en l'article 23 de la Constitució Espanyola, al no apreciar-se la pretesa vulneració del dit dret, en el seu vessant específic de permanència en els càrrecs públics, sense especial declaració respecte a les costes processals causades».

SEGON.- Contra la dita resolució, el procurador D. Luis José García Barrenechea, en representació de D. Luis Alberto i D. Juan Manuel , va interposar recurs d'apel·lació en què sol·licitava la revocació de la resolució recorreguda.

TERCER.- El procurador D. David García Riquelme, en representació de l'Ajuntament de Majadahonda, va sol·licitar la confirmació de la resolució recorreguda amb imposició de costes als apel·lants.

QUART.- En el mateix tràmit, el Ministeri Fiscal es va oposar al recurs d'apel·lació i va sol·licitar la desestimació del mateix.

QUINT.- Previ assenyalament per a votació i fallada, este va tindre lloc el 13 de desembre del 2007.

SEXT.- En la tramitació d'esta segona instància s'han observat les prescripcions legals.

És ponent el magistrat D. José Luis Quesada Varea.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Esta apel·lació porta causa del recurs contenciós, tramitat pel procediment especial per a la protecció dels drets fonamentals de la persona, interposat pels ací apel·lants, D. Luis Alberto i D. Juan Manuel , aleshores regidors de l'Ajuntament de Majadahonda, contra la convocatòria, celebració i acords adoptats en la Comissió informativa de Comunicació i Informació celebrada l'11 de

desembre del 2006, la intervenció de la qual amb veu però sense vot entenen que conculcava l'art. 23.2 de la CE .

Els fets dels que naix residixen en l'expulsió de tals Regidors del grup polític a què pertanyien, el Grup Popular de l'Ajuntament, darrere de l'expulsió del Partit Popular. Després de la comunicació de la dita circumstància al Ple de l'Ajuntament de 27 de setembre del 2005, els ara recurrents van adquirir la condició de regidors no adscrits (art. 73.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local , segons redacció donada al mateix per la Llei 57/2003, de 16 de desembre). El mateix dia, els citats Regidors havien manifestat el seu propòsit de constituir-se en grup polític com a Grup Mixt, reclamant ser convocats als òrgans municipals en esta condició. Amb data 7 d'octubre, el secretari general de l'Ajuntament va dictar una Circular en la que comunicava als secretaris de les comissions que havia de convocar-se als Regidors a l'efecte d'assistència amb veu però sense vot, segons disposa l'art. 4.1.b) del Reglament Orgànic de la corporació . En estos termes es va efectuar la convocatòria als apel·lants per a la sessió ordinària de la Comissió informativa, que estos entenen vulnera el dret fonamental a accedir als càrrecs públics i participar en els assumptes públics en condicions d'igualtat.

Basta este succint plantejament per a advertir que la qüestió nuclear del recurs, així com d'esta segona instància, és idèntica a les resoltes per esta mateixa Secció en les SS núms. 2.174 i 2.234 de 30-11 i 12-12-2006 , en ocasió de la impugnació de les convocatòries de la Comissió de Règim Interior de 17 d'octubre del 2005 i de la Comissió d'Assumptes Econòmics de 22 de novembre del 2005. Òbviament, la resolució d'esta apel·lació ha de coincidir puntualment amb allò que s'ha decidit en les dites Sentències al no existir cap circumstància que altere de forma substancial el criteri ja adoptat.

SEGON.- Com es va dir en les Sentències d'esta Secció anteriorment citades (fonament de Dret 5t), el dret fonamental que els recurrents consideren lesionat és el seu dret, ex art. 23.2 CE , a ser convocats a les comissions Informatives com a membres d'un nou Grup Municipal que entenen per ells constituït i no com a Regidors no adscrits, que és com han sigut convocats. «La seua argumentació essencial és la que, sent el dret fonamental reconegut en l'art. 23.2 CE de configuració legal, els ha de ser reconegut el seu exercici en els termes establits per la llei que, en este cas, és l'art. 73.3 LBRL, en la redacció donada al mateix per la Llei 57/2003, de 16 de desembre, i atés que este precepte consideren que no contempla la figura del Regidor no adscrit per als supòsits d'expulsió del grup municipal a què es pertany, no poden ser convocats a una Comissió Informativa com a Regidors no adscrits, perquè això no està previst en la llei, sinó com a membres del nou grup polític municipal que ambdós Regidors entenen constituït. Citen en suport de la seua pretensió abundant jurisprudència, tant del Tribunal Constitucional com del Tribunal Suprem, sobre el dret-deure dels Regidors de formar part d'algun grup polític municipal.

»Efectivament, el dret fonamental previst en l'art. 23.2 CE és de configuració legal i, per tant, és al legislador a qui correspon la delimitació del contingut del dret, havent de ser exercit tal dret d'acord amb els requisits legals que ho integren, sense que això signifiqui que el legislador, al regular els diversos aspectes del contingut del dret, pugui franquejar el seu contingut essencial. Així mateix, de la seua naturalesa de dret fonamental deriva l'exigència per a l'aplicador del dret d'una interpretació de la legalitat que delimita el contingut del mateix "secundum constitutionem", el més favorable a la seua efectivitat. I així, en paraules de la STC 240/1990 (FJ 2o): "... en el cas dels càrrecs i funcions representatius i, en general, de càrrecs i funcions la naturalesa essencial del qual ve definida per la pròpia Constitució "els requisits que assenyalen les lleis" només seran admissibles en la mesura que siguin congruents amb eixa naturalesa... que exigeix que tant el legislador, a l'establir els requisits el compliment dels quals és necessari per a accedir al càrrec, com l'aplicador de la norma, a l'interpretar-la, assegurin al màxim l'efectivitat dels drets fonamentals, que estan en la base dels òrgans representatius. Ara bé, el seu caràcter de dret de configuració legal no ens pot fer oblidar que els drets de l'art. 23 CE i, en particular, el del 23.2, són drets fonamentals. Este Tribunal va declarar en una de les seues primeres sentències que "res que concernisca a l'exercici pels ciutadans dels drets que la Constitució els reconeix, podrà considerar-se mai alié a este Tribunal" (STC 26/1981, f. j. 14º). Pel mateix, en la seua condició de "intèrpret suprem de la Constitució" (art. 1.1 LOTC), el Tribunal Constitucional ha de revisar, si a això és instat en via d'empara, si la interpretació de la legalitat configuradora dels drets fonamentals s'ha dut a terme 'secundum Constitutionem' i, en particular, si daus els fets apreciats per l'òrgan judicial, l'aplicació de la legalitat ha pogut afectar "a la integritat del dret fonamental ací compromés (art. 23.2 CE)" (STC 79/1989 abans citada). Si no és així, els drets fonamentals de configuració legal quedarien degradats al pla de la legalitat ordinària i per esta via exclosos del control de l'empara constitucional -art. 161 .L.b) CE-."

»Així mateix, el dret fonamental previst en l'art. 23.2 CE garanteix que els que hagen accedit al càrrec representatiu es mantinguen en ell sense perturbacions il·legítimes i ho exercisquen de conformitat amb el que la llei dispose, però una vegada que la llei delimita el feix de facultats o drets que integren el seu contingut, estos queden integrats en l'*estatus* propi del càrrec representatiu protegit per l'art. 23.2 CE. Com a expressa la STC 161/1988 (FJ 7o): "El dret fonamental de l'art. 23.2 CE, ... és un dret de configuració legal, com de forma inequívoca expressa l'últim incís del precepte i, en la seua conseqüència, competeix a la llei ..., l'ordenar els drets i facultats que corresponen als diferents càrrecs i funcions públics. Una vegada creats per les normes legals tals drets i facultats, estos queden integrats *estatus elestatuspropio* de cada càrrec amb la conseqüència que podran els seus titulars, a l'empara de l'art. 23.2 CE, defensar davant dels òrgans judicials -i si no hi ha altre remei davant d'este Tribunal- el "ius *in officium*" que consideren il·legítimament constret o ignorat per actes del poder públic, inclosos els provinents del propi òrgan en què s'integren els titulars del

càrrec ...". En el mateix sentit, SSTC 181/1989, FJ 4o; 214/1990, FJ 5o; 15/1992, FJ 3o , entre altres)».

Prossegueixen les dites resolucions (fonament 6t): «Assentat el que antecedit, hem de determinar, perquè, si en virtut de l'elenc de drets i facultats que integren l'estatus legal d'ambdós Regidors recurrents els corresponia ser convocats a la Comissió Informativa [...] com a membres del grup que entenen constituït i no com a Regidors no adscrits, que és com han sigut convocats, i, per tant, si la seua convocatòria a la dita Comissió com a Regidors no adscrits, al desconéixer eixe supòsit dret dels Regidors recurrents, ha vulnerat l'art. 23.2 CE .

»Fins a la reforma operada en la Llei 7/1985, Reguladora de les Bases del Règim Local , per la Llei 57/2003, de 16 de desembre , el legislador havia optat (STC 30/1993, FJ 5o) per una organització grupal del treball corporatiu, establint a este efecte l'obligatòria adscripció de tot Regidor a un grup municipal, constituint el grup mixt aquells que no quedaren integrats en cap altre grup municipal (arts. 23 i ss. ROF; art. 20.3 LBRL). D'esta manera, daus els termes d'esta configuració legal de l'organització del treball de la corporació per la qual havia optat el legislador, tant la jurisprudència del Tribunal Constitucional com la del Tribunal Suprem, van establir, ex art. 23.2 CE , el dret-deure dels Regidors d'estar adscrits a un grup polític per ser obligatòria l'adscripció de tot Regidor a un grup polític municipal. I així, quan un Regidor era expulsat del grup polític a què pertanyia o abandonava el mateix, devia necessàriament ser integrat en un altre grup polític, el grup mixt, que, de no estar constituït, devia necessàriament constituir-se, sense que estiguera prevista pel legislador la figura del Regidor no adscrit. És esta la jurisprudència que extensament se cita per la recurrent i l'anàlisi de la qual també ha sigut abordat per les altres parts, per la qual cosa resulta innecessària la seua reproducció.

»No obstant això, la Llei 57/2003, de 16 de desembre , introduïx en este sistema d'organització del treball de les corporacions locals, com s'afirma en la sentència apel·lada, un canvi substancial. En efecte, el legislador opta en esta reforma per un sistema d'organització que no es basa, com abans, exclusivament en els grups polítics, sinó que introduïx també la figura del Regidor no adscrit. I així, el nou art. 73.3 de la LBRL , en la redacció donada per la Llei 57/2003 , disposa ara el següent:

"A l'efecte de la seua actuació corporativa, els membres de les corporacions locals es constituïran en grups polítics, en la forma i amb els drets i les obligacions que s'establisquen a excepció d'aquells que no s'integren en el grup polític que constituïska la formació electoral per la que van ser triats o que abandonen el seu grup de procedència, que tindran la consideració de membres no adscrits.

... Els drets econòmics i polítics dels membres no adscrits no podran ser superiors a qui els hagueren correspost de romandre en el grup de procedència, i s'exerciran en la forma que determine el reglament orgànic de cada corporació.

Esta previsió no s'aplicarà en el cas de candidatures presentades com a coalició electoral, quan algun dels partits polítics que la integren decidisca abandonar-la.

... Quan la majoria dels regidors d'un grup polític municipal abandonen la formació política que va presentar la candidatura per la qual van concórrer a les eleccions o siguen expulsats de la mateixa, seran els regidors que romanguen en l'esmentada formació política els legítims integrants del dit grup polític amb caràcter general. En tot cas, el secretari de la corporació podrà dirigir-se al representant legal de la formació política que va presentar la corresponent candidatura a l'efecte de que notifique l'acreditació de les circumstàncies assenyalades."

»Així, doncs, l'actuació corporativa dels Regidors ja no se sustenta només en el grup polític, sinó que poden actuar també en la corporació, per haver-ho decidit així el legislador, com a Regidors no adscrits quan es tracte de Regidors "que no s'integren en el grup polític que constituïska la formació electoral per la que van ser triats o que abandonen el seu grup de procedència, que tindran la consideració de membres no adscrits."

»La redacció del precepte és clara; com a regla general, els Regidors, a l'efecte de la seua actuació corporativa, es constituïran en grups polítics, però esta regla general té una excepció i és la relativa a aquells Regidors "que no s'integren en el grup polític que constituïska la formació electoral per la que van ser triats o que abandonen el seu grup de procedència", supòsit en què no podran integrar-se en un nou grup polític, sinó que "tindran la consideració de membres no adscrits".

»I arribem ja a la qüestió que constituïx l'eix central de l'argumentació dels recurrents, en la virtut de la qual el precepte legal mencionat només pot interpretar-se en el sentit que la condició de Regidor no adscrit només està prevista per a aquells Regidors que, per la seua pròpia voluntat, decidixen no integrar-se en el grup polític que constituïska la formació política per la que han sigut triats o que, posteriorment, l'abandonen, però no per als supòsits d'expulsió del grup a què es pertany, perquè, argumenten, es tracta d'un abandó involuntari no previst en el dit precepte com a determinant de l'adquisició de la condició de Regidor no adscrit. I esta interpretació no pot ser compartida perquè, en el criteri de la Sala, no és açò el que el precepte diu, ni en el seu sentit literal ni en el seu context ni en una interpretació sistemàtica del mateix.

»Atribuïx el dit precepte la condició de Regidor no adscrit a "aquells que no s'integren en el grup polític que constituïska la formació electoral per la que van ser triats o que abandonen el seu grup de procedència". Són, perquè, dos els supòsits determinants de l'adquisició de la condició de Regidor no adscrit, els que "abandonen" el seu grup de procedència, expressió amb què el legislador pareix referir-se a aquells que voluntàriament deixen el dit grup i, en segon lloc, encara que en primer lloc en el precepte analitzat, els que "no s'integren en el grup polític que constituïska la formació electoral per la que van ser triats", supòsit este en què el legislador inclou, dau el seu tenor literal, tots els supòsits en què el Regidor, ben

no arriba a integrar-se, ben ja no es troba integrat, en el grup polític constituït per la formació electoral per la que va ser triat, siga quina siga la causa, voluntària o no, perquè el legislador no distingix. Ans al contrari, la utilització pel legislador del concepte de "abandó", que pareix al·ludir a la no integració per voluntat del Regidor, com a segon supòsit determinant de l'adquisició de la condició de Regidor no adscrit, ens permet suposar que en el primer supòsit, al no concretar-se les causes per les quals es produïx la no integració del Regidor en el grup polític constituït per la formació electoral per la que va ser triat, s'està referint el legislador a totes les altres causes, qualssevol que estes siguen, voluntàries o involuntàries, i, per tant, inclosa l'expulsió del dit grup. D'una altra forma no tindria sentit la menció específica del "abandó" que es conté en el segon incís del precepte comentat.

»A més, l'últim paràgraf del precepte comentat es referix expressament al supòsit d'expulsió, a l'assenyalar que "Quan la majoria dels regidors d'un grup polític municipal abandonen la formació política que va presentar la candidatura per la qual van concórrer a les eleccions o siguen expulsats de la mateixa, seran els regidors que romanguen en l'esmentada formació política els legítims integrants del dit grup polític amb caràcter general..." , paràgraf este en què també s'utilitza l'expressió "abandó" com deixe voluntari del grup per contraposició amb l'expulsió.

»La nova opció del legislador estatal és, perquè, clara, en els supòsits d'expulsió del Regidor del grup polític constituït per la formació electoral per la que va ser triat, en la mesura que esta expulsió suposa la seua no integració en el dit grup, passa a actuar en la corporació com a Regidor no adscrit, sent esta la situació que la llei li reconeix, sense que la llei li reconega cap dret a constituir un nou grup, perquè l'expulsió es troba arrebega entre els supòsits excepcionats per la llei del dret a constituir grup polític.

»Per la seua banda, el legislador autonòmic, en la Llei 2/2003, d'11 de març, d'Administració Local de la Comunitat de Madrid , es pronuncia en termes semblants al que estableix el precepte de la LBRL que acabem de comentar, al disposar en el seu art. 32 que:

"1. Per a un millor funcionament de l'Ajuntament, els Regidors actuaran corporativament per mitjà de la constitució de grups polítics municipals i la designació de portaveus en els termes que dispose la legislació sobre règim local i el Reglament orgànic municipal.

2. Cap Regidor podrà pertànyer a més d'un grup polític, havent d'integrar-se necessàriament en el grup que corresponga a la candidatura en què va resultar triat. Si posteriorment ho abandonara i mantinguera la condició de Regidor, no podrà integrar-se en cap altre grup polític, actuant en la corporació com a Regidor no adscrit a grup polític.

3. La condició de Regidor no adscrit la tindran, igualment, els regidors que no s'integren en el grup polític constituït pels regidors triats en la candidatura de la seua formació política.

4. Els Regidors que adquirisquen la seua condició després de la sessió constitutiva de la corporació hauran d'incorporar-se al grup polític format per la llista en què hagen sigut triats. En cas contrari, tindran la condició de Regidors no adscrits.

El Regidor no adscrit tindrà els drets que individualment li corresponguen com a membre de la corporació però no els derivats amb caràcter exclusiu de la seua pertinença a un grup polític.

5. Els ajuntaments proporcionaran als grups polítics municipals l'accés als mitjans materials i personals de la corporació en la mesura de les seues possibilitats i establiran l'assignació econòmica que d'acord amb els seus recursos es considere idònia, tot això en els termes de la legislació reguladora a este efecte. No obstant això, els municipis superiors a vint mil habitants habilitaran una partida econòmica específica a estos efectes."»

TERCER.- Com a conclusió de l'anterior, continuen tals Sentències (Fonament 7m):

«Així, doncs, havent sigut ambdós Regidors recurrents expulsats del Grup Popular, grup polític constituït per la formació electoral per la que ambdós Regidors van resultar triats, la llei no els reconeix més dret que el d'adquirir la condició de Regidors no adscrits, però no el dret a constituir un grup polític, dret de què la llei expressament exceptua els Regidors que, per qualsevol causa, inclosa l'expulsió, ja no s'integren en el grup polític que constituïska la formació electoral per la que van ser triats. I per esta raó només podien ser convocats a la Comissió Informativa [...], com a tals Regidors no adscrits.

»En conseqüència, el dret reclamat per ambdós Regidors, com a integrant del seu *estatus* legal de càrrec representatiu, de ser convocats a la dita Comissió Informativa com a membres del Grup Mixt, no forma part, darrere de la reforma operada per la Llei 57/2003, de l'*estatus* legal del dit càrrec pel que cap vulneració del dret fonamental reconegut en l'art. 23.2 CE cal imputar a la seua convocatòria a la dita Comissió com a Regidors no adscrits i no com a membres del dit Grup Mixt ja que, com hem dit, el càrrec representatiu ha d'exercir-se de conformitat amb el que la llei dispose i el que la llei disposa en el cas dels apel·lants és la seua convocatòria a l'esmentada Comissió Informativa com a Regidors no adscrits.

»I darrere d'esta conclusió, que coincidix amb l'aconseguida pel Jutjat en la sentència apel·lada, decau l'essencial argumentació que sustenta el recurs d'apel·lació, portant, a més, tal conclusió aparellada la desestimació de la resta dels arguments exposats pels apel·lants».

QUART.- A estos arguments, la S 2.234/06, de 12-12, afig: «I així, decau la raó per la qual els apel·lants consideren il·legal l'art. 26 del Reglament Orgànic de

l'Ajuntament de Majadahonda, aprovat inicialment per Acord del Ple de 6 de juliol del 2004, amb aprovació definitiva de data 28 de setembre del 2004, ja que la causa d'esta il·legalitat, en el criteri dels recurrents, és la que este precepte atribuïx expressament la condició de Regidor no adscrit als Regidors expulsats del seu grup polític municipal, supòsit que no consideren inclòs en els que, segons l'art. 73.3 de la LBRL , determinen l'adquisició de la condició de Regidor no adscrit. I com hem raonat, el dit precepte legal sí que inclou l'expulsió com a pressupost determinant de l'adquisició de la condició de membre de la corporació no adscrit, per la qual cosa cap vici d'il·legalitat cal imputar per esta causa al dit precepte.

»A la vista d'allò que s'ha exposat, resulta ja indiferent si l'esmentat Reglament Orgànic de l'Ajuntament de Majadahonda estava o no en vigor a la data de la convocatòria impugnada (encara que hàgem de coincidir amb els recurrents en la seua falta d'entrada en vigor per no haver sigut publicat en el diari oficial corresponent -art. 196 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les entitats locals, i STS de 24 de febrer de 1999 - [...]), perquè encara que el dit Reglament Orgànic no fóra tingut en compte, tant la legislació estatal com l'autonòmica, establixen la condició de Regidors no adscrits dels recurrents en virtut de la seua exclusió del grup polític a què pertanyien.

»També hem de rebutjar l'al·legació efectuada pels apel·lants, en la virtut del qual van haver de ser convocats a la Comissió Informativa [...] com a integrants del nou Grup Mixt per entendre que dita nova grup polític municipal ja havia quedat constituït des que van presentar davant de la Secretaria General, el mateix dia del Ple de 27 de setembre del 2005 (Ple en el que es va donar compte pel Portaveu del Grup Municipal Popular de l'exclusió d'ambdós Regidors del dit Grup), l'escrit en el que manifestaven la constitució del nou grup, escrit del que va tindre coneixement el Ple d'eixe mateix dia. I això, no per quant es disposa en l'art. 24 Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les entitats locals citat en la sentència apel·lada, sinó perquè no pot entendre's constituït eixe nou grup pretés pels apel·lants per impedir-ho, tant l'art. 73.3 de la LBRL com l'art. 32 de la Llei 2/2003, d'11 de març, d'Administració Local de la Comunitat de Madrid ».

Procedix, en conseqüència, la desestimació del recurs.

QUINT.- L'article 139.2 de la LJCA establix que les costes de la segona instància s'imposaran al recurrent si el recurs fora totalment desestimat.

Vistos els articles esmentats i la resta de de general i pertinent aplicació.

FALLEM

Desestimant el recurs d'apel·lació formulat pel procurador D. Luis José García Barrenechea, en representació de D. Luis Alberto i D. Juan Manuel , contra la Sentència dictada en el procés contenciós- administratiu tramitat pel procediment especial per a la protecció dels drets fonamentals nombre 6/2006 del Jutjat Contenciós Administratiu número 13 de Madrid, hem de confirmar i confirmem en

la seua integritat la dita resolució, imposant a la part recurrent les costes d'este recurs.

Així, per esta la nostra Sentència, ho pronunciem, manem i firmem.

**Tribunal Superior de Justicia de Madrid, Sala Contenciosa Administrativa,
Secció 9a, Sentència de 29 Nov. 2007, rec.485/2007**

Resum

ADMINISTRACIÓ LOCAL. Corporacions locals. Grups Polítics. Procediment especial de protecció dels drets fonamentals. Adquisició de la condició de Regidors no adscrits de Regidors expulsats del seu grup polític. Impossibilitat de formar part del Grup Mixt. Impossibilitat de la convocatòria a Comissió Informativa com a membres del Grup Mixt. Regulació legal i doctrina jurisprudencial.

En la Vila de Madrid a vint-i-nou de novembre de dos mil set

T.S.J. MADRID AMB/AD SEC.9

MADRID

SENTÈNCIA: 01482/2007

SENTÈNCIA NÚM. 1482

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE MADRID

SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIU

SECCIÓ NOVENA

Il·lms Srs.:

President:

El senyor Ramón Veron Olarte.

Magistrats:

SRA. Angeles Huet de Sande

D. Juan Miguel Massigoge Benegiu

SRA. Berta Santillán Pedrosa

D. José Luis Quesada Varea

Senyora Margarita Cases pairals Pita

Vist per la Secció Novena de la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Madrid el present recurs d'apel·lació núm. 485/07, interposat pel procurador D. David García Riquelme, en representació de l'Ajuntament de Majadahonda, contra la Sentència de data 9 d'abril del 2007, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu nombre 4 de Madrid en el procés contenciós administratiu tramitat pel procediment especial per a la protecció dels drets fonamentals amb el número 5/06. Han sigut part apel·lada el Ministeri Fiscal, així com D. Lorenzo i D. Pedro Enrique , representats pel procurador D. Luis José García Barrenechea.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- El Jutjat del Contenciós Administratiu número 4 de Madrid, va dictar Sentència en el Procediment de Drets Fonamentals nombre 5/2006 en data 9 d'abril del 2007 , en la part dispositiva del qual s'acorda:

"1) Estimar parcialment el recurs contenciós administratiu interposat per D. Lorenzo i D. Pedro Enrique contra la convocatòria, celebració i acords de la Comissió informativa de Règim Interior de l'Ajuntament de Majadahonda, celebrada el 23-10-06.

2n) Declarar no ser conformes a Dret la referida convocatòria i posterior sessió de la Comissió Informativa de Comunicació i Interior de l'Ajuntament demandat, que s'anul·len totalment, igual que els dictàmens adoptats per la dita Comissió en l'esmentada sessió".

SEGON.- Pel procurador dels tribunals Sr. García Riquelme, en nom i representació de l'Ajuntament de Majadahonda, s'interposa recurs d'apel·lació contra la mencionada sentència.

TERCER.- El Ministeri Fiscal interessa l'estimació del recurs d'apel·lació, a què s'oposa el procurador dels tribunals Sr. García Barrenechea en nom i representació de D. Lorenzo i D. Pedro Enrique .

QUART.- La Secció no va considerar oportuna la celebració de vista ni un altre tràmit, quedant les interlocutòries pendents de votació i fallada, assenyalant-se a este efecte el dia 29 de novembre del 2007.

QUINT.- En la tramitació del present recurs s'han observat les prescripcions legals.

Sent Ponent la magistrada Il·lma. Sra. SRA. Margarita Cases pairals Pita.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- El present recurs d'apel·lació s'interposa pel procurador dels tribunals Sr. García Riquelme, en nom i representació de l'Ajuntament de Majadahonda, contra la Sentència de data 9 d'abril del 2007, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu nombre 4 de Madrid en el procés contenciós administratiu tramitat pel procediment especial per a la protecció dels drets fonamentals amb el número

5/06, la fallada del qual estima parcialment l'esmentat recurs per entendre que s'ha produït la infracció de l'article 23.2 en relació amb la convocatòria dels actors a la Comissió Informativa de Règim Interior de l'Ajuntament de Majadahonda celebrada el dia 23 d'octubre del 2006, no com a Regidors del Grup Mixt sinó com a Regidors no adscrits, amb veu però sense vot.

La lesió del dret fonamental contingut en l'art. 23.2 CE que els demandants consideren produïda és la del seu dret, que entenen derivat del dit precepte de la Constitució, a ser convocats a esta Comissió Informativa com a membres del nou Grup Municipal (Grup Mixt) que entenen per ells constituït i no com a Regidors no adscrits, que és com han sigut convocats.

SEGON.- Com en assumptes semblants coneguts per esta Secció, els fets dels que naix la controvèrsia residixen en l'expulsió de tals Regidors del grup polític a què pertanyien, el Grup Popular de l'Ajuntament, darrere de l'expulsió del Partit Popular. Després de la comunicació de la dita circumstància al Ple de l'Ajuntament de 27 de setembre del 2005, els ara recurrents van adquirir la condició de regidors no adscrits (art. 73.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, segons redacció donada al mateix per la Llei 57/2003, de 16 de desembre). El mateix dia, els citats Regidors havien manifestat el seu propòsit de constituir-se en grup polític com a Grup Mixt, reclamant ser convocats als òrgans municipals en esta condició. Amb data 7 d'octubre, el secretari general de l'Ajuntament va dictar una Circular en la que comunicava als secretaris de les comissions que havia de convocar-se als Regidors a l'efecte d'assistència amb veu però sense vot, segons disposa l'art. 4.1.b) del Reglament Orgànic de la corporació. En estos termes s'han efectuat les distintes convocatòries als apel·lants per a la sessions de les comissions informatives, que estos entenen vulnera el dret fonamental a accedir als càrrecs públics i participar en els assumptes públics en condicions d'igualtat.

TERCER.- La Sentència apel·lada argumenta en síntesi rere cita de la reforma introduïda en l'article 73.3 de la Llei Reguladora de les Bases de Règim Local, per la Llei 57/2003 de 16 de desembre, i de la Llei 2/2003 d'11 de març de la Comunitat de Madrid d'Administració Local, segons la qual els membres de les corporacions locals "que no s'integren en el grup polític que constituïska la formació electoral per la que van ser triats o que abandonen el seu grup de procedència", no es constituïran en grups polítics, sinó que tindran la consideració de membres no adscrits, que l'expressió abandonar el seu grup de procedència, ha d'interpretar-se com entén la part actora com "deixar un lloc o apartar-se del", excloent els supòsits com el present en què no hi ha voluntat d'adoptar tal decisió al no tractar-se d'un abandó sinó d'una expulsió, per la qual cosa ha de rebutjar-se que ostenten la condició de Regidors no adscrits.

Considera per això que ha d'admetre's la possibilitat que els actors s'integren en el Grup Mixt i el seu dret a participar amb veu i vot en la Comissió Informativa (article 20.1 c) de la LBRL i article 33.3 de la Llei 2/2003), per la qual cosa conclou el Jutjat sostenint que la convocatòria impugnada ha lesionat el dret fonamental invocat.

QUART.- La part apel·lant entén, al contrari, que segons la normativa al·ludida han de tindre la consideració de membre no adscrit, no sols aquells regidors que abandonen voluntàriament el Grup Polític municipal del que procedixen sinó també aquells, que per les raons que siguen, no s'integren en el Grup Polític pel que van ser triats, englobant aquelles situacions en virtut de les quals els Regidors deixen de pertànyer a la seua formació electoral per la que van ser triats.

Considera en conseqüència que els Regidors actors, en la seua condició de Regidors no adscrits, no poden constituir cap Grup Polític entre ells el Grup Mixt.

Entén així que la corporació apel·lant es limita a complir amb les disposicions legals i reglamentàries relatives als drets econòmics i polítics que han de reconèixer-se als membres no adscrits.

Finalment entén que el Reglament Orgànic Municipal de l'Ajuntament de Majadahonda és acord en el que disposa el ROF, la LBRL i la CE, vinculant els Regidors recurrent, amb independència que en el moment de l'expulsió del seu Grup Polític municipal, al setembre del 2005, no s'haguera publicat tal Reglament.

Sol·licita en conseqüència la revocació de la sentència apel·lada.

El Ministeri Fiscal s'adherix al recurs d'apel·lació formulat interessant la seua estimació.

La part apel·lada darrere de coincidir amb els raonaments efectuats en la Sentència apel·lada, s'oposa al recurs d'apel·lació sol·licitant la confirmació de la Sentència impugnada.

QUINT.- La qüestió nuclear del recurs, així com d'esta segona instància, és idèntica a les resoltes per esta mateixa Secció, entre moltes altres, en les SS núms. 2.174 i 2.234 de 30-11 i 12-12-2006 , en ocasió de la impugnació de les convocatòries de la Comissió de Règim Interior de 17 d'octubre del 2005 i de la Comissió d'Assumptes Econòmics de 22 de novembre del 2005.

Quant en les dites sentències vam dir, i en concret, en la nostra sentència de data dotze de desembre del 2006, dictada en el recurs d'apel·lació núm. 358/06 , ha de ser ací reproduït a fi de la deguda unitat de doctrina:

«QUINT: ... Com abans vam dir, el dret fonamental que estos consideren lesionat és el seu dret, ex art. 23.2 CE , a ser convocats a la Comissió Informativa d'Assumptes Econòmics celebrada el dia 22 de novembre del 2005, com a membres d'un nou Grup Municipal que entenen per ells constituït i no com a Regidors no adscrits, que és com han sigut convocats. I la seua argumentació essencial és la que, sent el dret fonamental reconegut en l'art. 23.2 CE de configuració legal, els ha de ser reconegut el seu exercici en els termes establits per la llei que, en este cas, és l'art. 73.3 LBRL, en la redacció donada al mateix per la Llei 57/2003, de 16 de desembre , i atés que este precepte consideren que no contempla la figura del Regidor no adscrit per als supòsits d'expulsió del grup municipal a què es pertany, no poden ser convocats a una Comissió Informativa

com a Regidors no adscrits, perquè això no està previst en la llei, sinó com a membres del nou grup polític municipal que ambdós Regidors entenen constituït. Citen en suport de la seua pretensió abundant jurisprudència, tant del Tribunal Constitucional com del Tribunal Suprem, sobre el dret-deure dels Regidors de formar part d'algun grup polític municipal.

Efectivament, el dret fonamental previst en l'art. 23.2 CE de configuració legal i, per tant, és al legislador a qui correspon la delimitació del contingut del dret, havent de ser exercit tal dret d'acord amb els requisits legals que ho integren, sense que això signifiqui que el legislador, al regular els diversos aspectes del contingut del dret, pugui franquejar el seu contingut essencial. Així mateix, de la seua naturalesa de dret fonamental deriva l'exigència per a l'aplicador del dret d'una interpretació de la legalitat que delimita el contingut del mateix "secundum constitutionem", el més favorable a la seua efectivitat. I així, en paraules de la STC 240/1990 (FJ 2n):

«... en el cas dels càrrecs i funcions representatius i, en general, de càrrecs i funcions la naturalesa essencial del qual ve definida per la pròpia Constitució "els requisits que assenyalen les lleis" només seran admissibles en la mesura que siguin congruents amb eixa naturalesa ... que exigeix que tant el legislador, a l'establir els requisits el compliment dels quals és necessari per a accedir al càrrec, com l'aplicador de la norma, a l'interpretar-la, assegurin al màxim l'efectivitat dels drets fonamentals, que estan en la base dels òrgans representatius.

Ara bé, el seu caràcter de dret de configuració legal no ens pot fer oblidar que els drets de l'art. 23 CE i, en particular, el del 23.2, són drets fonamentals. Este Tribunal va declarar en una de les seues primeres sentències que "res que concernisca a l'exercici pels ciutadans dels drets que la Constitució els reconeix, podrà considerar-se mai alié a este Tribunal" (STC 26/1981, f. J. 14é). Pel mateix, en la seua condició de "intèrpret suprem de la Constitució" (art. 1.1 LOTC), el Tribunal Constitucional ha de revisar, si a això és instat en via d'empara, si la interpretació de la legalitat configuradora dels drets fonamentals s'ha dut a terme 'secundum Constitutionem' i, en particular, si daus els fets apreciats per l'òrgan judicial, l'aplicació de la legalitat ha pogut afectar "a la integritat del dret fonamental ací compromés (art. 23.2 CE)" (STC 79/1989 abans citada).

Si no és així, els drets fonamentals de configuració legal quedarien degradats al pla de la legalitat ordinària i per esta via exclosos del control de l'empara constitucional -art. 161.1 .b) CE -,»

Així mateix, el dret fonamental previst en l'art. 23.2 CE garanteix que els que hagen accedit al càrrec representatiu es mantinguen en ell sense perturbacions il·legítimes i ho exercisquen de conformitat amb el que la llei dispose, però una vegada que la llei delimita el feix de facultats o drets que integren el seu contingut, estos queden integrats en l'*estatus* propi del càrrec representatiu protegit per l'art. 23.2 CE. Com a expressa la STC 161/1988 (FJ 7m):

«El dret fonamental de l'art. 23.2 CE , ... és un dret de configuració legal, com de forma inequívoca expressa l'últim incís del precepte i, en la seua conseqüència, competix a la Llei ..., l'ordenar els drets i facultats que corresponen als distints càrrecs i funcions públics.

Una vegada creats per les normes legals tals drets i facultats, estos queden integrats en l'*estatus* propi de cada càrrec amb la conseqüència que podran els seus titulars, a l'empara de l'art. 23.2 CE , defendre davant dels òrgans judicials -i si no hi ha altre remei davant d'este Tribunal- el "*ius in officium*" que consideren il·legítimament constret o ignorat per actes del poder públic, inclosos els provinents del propi òrgan en què s'integren els titulars del càrrec ...».En el mateix sentit, SSTC 181/1989, FJ 4t; 214/1990, FJ 5t; 15/1992, FJ 3r , entre altres).

SEXT.- Assentat el que antecedix, hem de determinar, perquè, si en virtut de l'elenc de drets i facultats que integren l'*estatus* legal d'ambdós Regidors recurrents els corresponia ser convocats a la Comissió Informativa ... com a membres del grup que entenen constituït i no com a Regidors no adscrits, que és com han sigut convocats, i, per tant, si la seua convocatòria a la dita Comissió com a Regidors no adscrits, al desconéixer eixe supòsit dret dels Regidors recurrents, ha vulnerat l'art. 23.2 CE EDL1978/3879 .

Fins a la reforma operada en la Llei 7/1985 , Reguladora de les Bases del Règim Local , per la Llei 57/2003, de 16 de desembre , el legislador havia optat (STC 30/1993, FJ 5t) per una organització grupal del treball corporatiu, establint a este efecte l'obligatòria adscripció de tot Regidor a un grup municipal, constituint el grup mixt aquells que no quedaren integrats en cap altre grup municipal (arts. 23 i ss. ROF; art. 20.3 LBRL). D'esta manera, daus els termes d'esta configuració legal de l'organització del treball de la corporació per la qual havia optat el legislador, tant la jurisprudència del Tribunal Constitucional com la del Tribunal Suprem, van establir, ex art. 23.2 CE , el dret-deure dels Regidors d'estar adscrits a un grup polític per ser obligatòria l'adscripció de tot Regidor a un grup polític municipal. I així, quan un Regidor era expulsat del grup polític a què pertanyia o abandonava el mateix, devia necessàriament ser integrat en un altre grup polític, el grup mixt, que, de no estar constituït, devia necessàriament constituir-se, sense que estiguera prevista pel legislador la figura del Regidor no adscrit. És esta la jurisprudència que extensament se cita per la recurrent i l'anàlisi de la qual també ha sigut abordat per les altres parts, per la qual cosa resulta innecessària la seua reproducció.

No obstant això, la Llei 57/2003, de 16 de desembre , introduïx en este sistema d'organització del treball de les corporacions locals, com s'afirma en la sentència apel·lada, un canvi substancial. En efecte, el legislador opta en esta reforma per un sistema d'organització que no es basa, com abans, exclusivament en els grups polítics, sinó que introduïx també la figura del Regidor no adscrit. I així, el nou art. 73.3 de la LBRL , en la redacció donada per la Llei 57/2003 , disposa ara el següent:

«A l'efecte de la seua actuació corporativa, els membres de les corporacions locals es constituïran en grups polítics, en la forma i amb els drets i les obligacions que s'establisquen a excepció d'aquells que no s'integren en el grup polític que constituïska la formació electoral per la que van ser triats o que abandonen el seu grup de procedència, que tindran la consideració de membres no adscrits.

... Els drets econòmics i polítics dels membres no adscrits no podran ser superiors a qui els hagueren correspost de romandre en el grup de procedència, i s'exerciran en la forma que determine el reglament orgànic de cada corporació.

Esta previsió no s'aplicarà en el cas de candidatures presentades com a coalició electoral, quan algun dels partits polítics que la integren decidisca abandonar-la.

... Quan la majoria dels regidors d'un grup polític municipal abandonen la formació política que va presentar la candidatura per la qual van concórrer a les eleccions o siguen expulsats de la mateixa, seran els regidors que romanguen en l'esmentada formació política els legítims integrants del dit grup polític amb caràcter general. En tot cas, el secretari de la corporació podrà dirigir-se al representant legal de la formació política que va presentar la corresponent candidatura a l'efecte de que notifique l'acreditació de les circumstàncies assenyalades.»

Així, doncs, l'actuació corporativa dels Regidors ja no se sustenta només en el grup polític, sinó que poden actuar també en la corporació, per haver-ho decidit així el legislador, com a Regidors no adscrits quan es tracte de Regidors "que no s'integren en el grup polític que constituïska la formació electoral per la que van ser triats o que abandonen el seu grup de procedència, que tindran la consideració de membres no adscrits."

La redacció del precepte és clara, com a regla general, els Regidors, a l'efecte de la seua actuació corporativa, es constituïran en grups polítics, però esta regla general té una excepció i és la relativa a aquells Regidors "que no s'integren en el grup polític que constituïska la formació electoral per la que van ser triats o que abandonen el seu grup de procedència", supòsit en què no podran integrar-se en un nou grup polític, sinó que "tindran la consideració de membres no adscrits".

I arribem ja a la qüestió que constituïx l'eix central de l'argumentació dels recurrents, en la virtut de la qual el precepte legal mencionat només pot interpretar-se en el sentit que la condició de Regidor no adscrit només està prevista per a aquells Regidors que, per la seua pròpia voluntat, decidixen no integrar-se en el grup polític que constituïska la formació política per la que han sigut triats o que, posteriorment, l'abandonen, però no per als supòsits d'expulsió del grup a què es pertany, perquè, argumenten, es tracta d'un abandó involuntari no previst en el dit precepte com a determinant de l'adquisició de la condició de Regidor no adscrit. I esta interpretació no pot ser compartida perquè, en el criteri de la Sala, no és açò el que el precepte diu, ni en el seu sentit literal ni en el seu context ni en una interpretació sistemàtica del mateix.

Atribuïx el dit precepte la condició de Regidor no adscrit a "aquells que no s'integren en el grup polític que constituïska la formació electoral per la que van ser triats o que abandonen el seu grup de procedència". Són, perquè, dos els supòsits determinants de l'adquisició de la condició de Regidor no adscrit, els que "abandonen" el seu grup de procedència, expressió amb què el legislador pareix referir-se a aquells que voluntàriament deixen el dit grup i, en segon lloc, encara que en primer lloc en el precepte analitzat, els que "no s'integren en el grup polític que constituïska la formació electoral per la que van ser triats", supòsit este en què el legislador inclou, dau el seu tenor literal, tots els supòsits en què el Regidor, ben no arriba a integrar-se, ben ja no es troba integrat, en el grup polític constituït per la formació electoral per la que va ser triat, siga quina siga la causa, voluntària o no, perquè el legislador no distingix. Ans al contrari, la utilització pel legislador del concepte de "abandó", que pareix al·ludir a la no integració per voluntat del Regidor, com a segon supòsit determinant de l'adquisició de la condició de Regidor no adscrit, ens permet suposar que en el primer supòsit, al no concretar-se les causes per les quals es produïx la no integració del Regidor en el grup polític constituït per la formació electoral per la que va ser triat, s'està referint el legislador a totes les altres causes, qualssevol que estes siguen, voluntàries o involuntàries, i, per tant, inclosa l'expulsió del dit grup. D'una altra forma no tindria sentit la menció específica del "abandó" que es conté en el segon incís del precepte comentat.

A més, l'últim paràgraf del precepte comentat es referix expressament al supòsit d'expulsió, a l'assenyalar que "Quan la majoria dels regidors d'un grup polític municipal abandonen la formació política que va presentar la candidatura per la qual van concórrer a les eleccions o siguen expulsats de la mateixa, seran els regidors que romanguen en l'esmentada formació política els legítims integrants del dit grup polític amb caràcter general...", paràgraf este en què també s'utilitza l'expressió "abandó" com deïxe voluntari del grup per contraposició amb l'expulsió.

La nova opció del legislador estatal és, perquè, clara, en els supòsits d'expulsió del Regidor del grup polític constituït per la formació electoral per la que va ser triat, en la mesura que esta expulsió suposa la seua no integració en el dit grup, passa a actuar en la corporació com a Regidor no adscrit, sent esta la situació que la llei li reconeix, sense que la llei li reconega cap dret a constituir un nou grup, perquè l'expulsió es troba arrebega entre els supòsits excepcionats per la llei del dret a constituir grup polític.

Per la seua banda, el legislador autonòmic, en la Llei 2/2003, d'11 de març, d'Administració Local de la Comunitat de Madrid, es pronuncia en termes semblants al que estableix el precepte de la LBRL que acabem de comentar, al disposar en el seu art. 32 que:

«1. Per a un millor funcionament de l'Ajuntament, els Regidors actuaran corporativament per mitjà de la constitució de grups polítics municipals i la

designació de portaveus en els termes que dispose la legislació sobre règim local i el Reglament orgànic municipal.

2. Cap Regidor podrà pertànyer a més d'un grup polític, havent d'integrar-se necessàriament en el grup que corresponga a la candidatura en què va resultar triat. Si posteriorment ho abandonara i mantinguera la condició de Regidor, no podrà integrar-se en cap altre grup polític, actuant en la corporació com a Regidor no adscrit a grup polític.

3. La condició de Regidor no adscrit la tindran, igualment, els regidors que no s'integren en el grup polític constituït pels regidors triats en la candidatura de la seua formació política.

4. Els Regidors que adquirisquen la seua condició després de la sessió constitutiva de la corporació hauran d'incorporar-se al grup polític format per la llista en què hagen sigut triats. En cas contrari, tindran la condició de Regidors no adscrits.

El Regidor no adscrit tindrà els drets que individualment li corresponguen com a membre de la corporació però no els derivats amb caràcter exclusiu de la seua pertinença a un grup polític.

5. Els ajuntaments proporcionaran als grups polítics municipals l'accés als mitjans materials i personals de la corporació en la mesura de les seues possibilitats i establiran l'assignació econòmica que d'acord amb els seus recursos es considere idònia, tot això en els termes de la legislació reguladora a este efecte. No obstant això, els municipis superiors a vint mil habitants habilitaran una partida econòmica específica a estos efectes.»

SÈPTIM: Així, doncs, havent sigut ambdós Regidors recurrents expulsats del Grup Popular, grup polític constituït per la formació electoral per la que ambdós Regidors van resultar triats, la llei no els reconeix més dret que el d'adquirir la condició de Regidors no adscrits, però no el dret a constituir un grup polític, dret de què la llei expressament exceptua els Regidors que, per qualsevol causa, inclosa l'expulsió, ja no s'integren en el grup polític que constituïska la formació electoral per la que van ser triats. I per esta raó només podien ser convocats a la Comissió Informativa... com a tals Regidors no adscrits.

En conseqüència, el dret reclamat per ambdós Regidors, com a integrant del seu *estatus* legal de càrrec representatiu, de ser convocats a la dita Comissió Informativa com a membres del Grup Mixt, no forma part, darrere de la reforma operada per la Llei 57/2003, de l'*estatus* legal del dit càrrec pel que cap vulneració del dret fonamental reconegut en l'art. 23.2 CE cal imputar a la seua convocatòria a la dita Comissió com a Regidors no adscrits i no com a membres del dit Grup Mixt ja que, com hem dit, el càrrec representatiu ha d'exercir-se de conformitat amb el que la llei dispose i el que la llei disposa en el cas dels apel·lants és la seua convocatòria a l'esmentada Comissió Informativa com a Regidors no adscrits.

I darrere d'esta conclusió, que coincidix amb l'aconseguida pel Jutjat en la sentència apel·lada, decau l'essencial argumentació que sustenta el recurs d'apel·lació, portant, a més, tal conclusió aparellada la desestimació de la resta dels arguments exposats pels apel·lants.

OCTAU: I així, decau la raó per la qual els apel·lants consideren il·legal l'art. 26 del Reglament Orgànic de l'Ajuntament de Majadahonda , aprovat inicialment per Acord del Ple de 6 de juliol del 2004, amb aprovació definitiva de data 28 de setembre del 2004, ja que la causa d'esta il·legalitat, en el criteri dels recurrents, és la que este precepte atribuïx expressament la condició de Regidor no adscrit als Regidors expulsats del seu grup polític municipal, supòsit que no consideren inclòs en els que, segons l'art. 73.3 de la LBRL , determinen l'adquisició de la condició de Regidor no adscrit. I com hem raonat, el dit precepte legal sí que inclou l'expulsió com a pressupost determinant de l'adquisició de la condició de membre de la corporació no adscrit, per la qual cosa cap vici d'il·legalitat cal imputar per esta causa al dit precepte.

...

També hem de rebutjar l'al·legació efectuada pels apel·lants, en la virtut del qual van haver de ser convocats a la Comissió Informativa ... com a integrants del nou Grup Mixt per entendre que dita nova grup polític municipal ja havia quedat constituït des que van presentar davant de la Secretaria General, el mateix dia del Ple de 27 de setembre del 2005 (Ple en el que es va donar compte pel Portaveu del Grup Municipal Popular de l'exclusió d'ambdós Regidors del dit Grup), l'escrit en el que manifestaven la constitució del nou grup, escrit del que va tindre coneixement el Ple d'eixe mateix dia. I això, ... perquè no pot entendre's constituït eixe nou grup pretés pels apel·lants per impedir-ho, tant l'art. 73.3 de la LBRL com l'art. 32 de la Llei 2/2003, d'11 de març, d'Administració Local de la Comunitat de Madrid . ...».

Atés que amb els arguments d'esta la nostra anterior sentència es dóna resposta a totes les qüestions es que plantegen en la present apel·lació, per quant acaba d'exposar-se el present recurs d'apel·lació ha de ser estimat, revocant-se la sentència apel·lada.

SEXT.- De conformitat amb l'art. 139.2 de la Llei de la Jurisdicció Contenciós Administrativa de 1998 , no procedix efectuar una expressa condemna en costes.

FALLADA

Que ESTIMANT el present recurs d'apel·lació núm. Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Madrid el present recurs d'apel·lació núm. 485/07 , interposat pel procurador D. David García Riquelme, en representació de l'Ajuntament de Majadahonda, contra la Sentència de data 9 d'abril del 2007, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu nombre 4 de Madrid en el procés contenciós administratiu tramitat pel procediment especial per a la protecció dels

drets fonamentals amb el número 5/06, hem de revocar i revoquem la mencionada Sentència, sense expressa imposició de costes. Així, per esta la nostra sentència, jutjant, ho pronunciem, manem i firmem.